

Имомлари иттифоқ қилган ҳадислар / Олти саҳиҳ имомлари иттифоқ қилган ҳадислар / 337-ҳадис

337 - عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّهُ قَالَ: أَتَى رَجُلٌ مِنَ الْمُسْلِمِينَ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَهُوَ فِي الْمَسْجِدِ، فَنَادَاهُ، فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، إِنِّي زَيْتٌ، فَأَعْرَضَ عَنْهُ، فَتَنَحَّى تَلْقَاءَ وَجْهِهِ، فَقَالَ لَهُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، إِنِّي زَيْتٌ، فَأَعْرَضَ عَنْهُ، حَتَّى ثَنَى ذَلِكَ عَلَيْهِ أَرْبَعَ مَرَّاتٍ، فَلَمَّا شَهِدَ عَلَى نَفْسِهِ أَرْبَعَ شَهَادَاتٍ دَعَاهُ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَقَالَ: «أَبُكَ جُنُونٌ؟» قَالَ: لَا، قَالَ: «فَهَلْ أَحْصَنْتَ؟» قَالَ: تَعَمْ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «ادْهَبُوا بِهِ فَارْجُمُوهُ»، قَالَ ابْنُ شَهَابٍ: فَأَخْبَرَنِي مَنْ سَمِعَ جَابِرَ بْنَ عَبْدِ اللَّهِ، يَقُولُ: فَكُنْتُ فِي مَن رَجَمَهُ، فَرَجَمَنَاهُ بِالْمُصَلَّى، فَلَمَّا أَدْلَقْتُهُ الْحِجَارَةَ هَرَبَ، فَأَدْرَيْنَاهُ بِالْحَرَّةِ، فَرَجَمَنَاهُ.

[خ 5270، م 1691، ت 1428، س 1956، د 4428، جه 2554].

Изоҳ: Ҳад - тўсиқ, чегара дегани. Шаръий истилоҳда эса маълум жиноятларга белгиланган жазо чоралари «ҳад» дейилади. Бу каби жазолар жиноятчини қайта жиноят қилишдан тўсгани, бошқаларнинг ўша жиноятга қўл уришининг олдини олгани учун шундай аталган. Бориб-бориб, ҳаддга сабаб бўладиган гуноҳ ва жиноятлар ҳам ўрни келганда «ҳад» дейиладиган бўлиб кетган.

1. Абу Ҳурайра розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

«Расулulloҳ соллalloҳу алайҳи васаллам масжидда эдилар, ҳузурларига мусулмонлардан бир киши келиб, «Эй Аллоҳнинг Расули, мен зино қилиб қўйдим», деб хитоб қилди. У зот ундан юзларини ўгирилиб олдилар. У эса рўпараларига ўтиб, «Эй Аллоҳнинг Расули, мен зино қилиб қўйдим», деди. У зот ундан яна ўгирилиб олдилар. У бу гапни у зотга тўрт марта такрорлади. У ўзига қарши тўрт марта гувоҳлик бергач, Расулulloҳ соллalloҳу алайҳи васаллам уни чақириб, «Сен ақлдан озмаганмисан?» дедилар. У: «Йўқ»,

деди. «**Турмуш қурганмисан?**» дедилар. У: «Ҳа», деди. Шунда Расулulloҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам: «**Буни олиб бориб, тошбўрон қилинглар**», дедилар.

(Ровий) Ибн Шиҳоб айтади: «Жобир ибн Абдуллоҳдан эшитган киши менга айтдики, у шундай деган экан: «Мен ҳам уни тошбўрон қилганлар ичида бор эдим. Уни намозгоҳда тошбўрон қилдик. Тош жонидан ўтгач, у қочиб қолди. Кейин унга ҳаррада етиб олиб, тошбўрон қилдик».

Имом Бухорий, Муслим, Термизий, Насаий, Абу Довуд ва Ибн Можжа ривоят қилишган.

Манба: hadis.islom.uz

HADIS.ISLOM.UZ
NUBUYYAT MARVARIDLARI